

nih 600 ljudi. Bilo je nepredstavljivo grozno. Toda je to bil resnično pekel?

Kot skupina obiskovalcev smo si lahko ogledali plinsko celico zgolj zaradi tega, ker je te grozote od leta 1945 konec. Zdaj so te zgradbe dane na ogled, nikogar pa tam več ne trpinčijo ali zastrupljajo. Plinske celice v Auschwitzu so bile časovno omejene. Svetopisemski pekel pa je večn.

V veži današnjega muzeja se je moj pogled ustavil na barvni fotografiji, ki kaže križ s Kristusovim telesom. Neki zapornik je svoje upanje na Križanega z žebeljem vpraskal v zid. Tudi ta neznani umetnik je umrl v plinski celici, toda vedel je za odrešenika Jezusa. Umrl je sicer na zelo strašnem kraju, toda vrata v nebesa so mu bila odprta. Iz tistega pekla, pred katerim nas gospod Jezus v Novi zavezi tako izrazito svari (npr. Matej 7,13; 5,29-30; 18,8) – če bi se kdaj tam znašli – ni več nobene poti in rešitve. Ker – drugače kakor taborišče v Auschwitzu – pekel večno obratuje, si ga tudi nikoli ni mogoče zgolj ogledovati.

Tudi nebesa so večna, in to je kraj, kamor nas Bog želi pripeljati. Zato se dajte povabiti, da bi prišli v nebesa. Kličite Gospodovo ime, in si tako rezervirajte nebesa! Po nekem predavanju me je neka gospa razburjeno vprašala: »Mar res lahko rezerviramo nebesa? To je vendar slišati kakor v potovalni agenciji!« Pritrdil sem ji: »Kdor ne rezervira, ne bo dosegel cilja. Če hočete na Havaje, vendar tudi potrebujete veljavno letalsko vozovnico.« Vnovič me je vprašala: »Letalsko vozovnico mora kdo plačati!« – »O da, vozovnico v nebesa tudi. Ta pa je celo tako draga, da je nihče od nas ne more plačati. Naš greh nam to onemogoča. Bog v svoja nebesa ne spusti nobenega greha. Kdor želi po tem življenju prebivati pri Bogu v nebesih, mora najprej biti osvobojen svoje krivde. To osvoboditev je bilo mogoče doseči samo po brezgrešni osebi – ta oseba pa je Jezus Kristus. Samo On je plačilno sposoben! Plačal pa je s svojo krvjo, po svoji smrti na križu.«

Kaj pa moram storiti, če želim priti v nebesa?

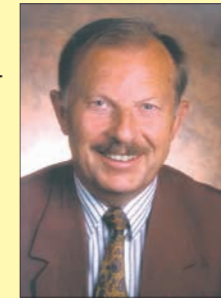
Tudi na nas Bog naslavlja svoje vabilo k odrešitvi. S posebnim poudarkom nas veliko svetopisemskih mest vabi, da bi sledili Božjemu klicu:

- **»Prizadevajte si, da vstopite skozi ozka vrata!«** (Luka 13,24).
- **»Spreobrnite se, kajti približalo se je nebeško kraljestvo«** (Matej 4,17).
- **»Vstopite skozi ozka vrata, kajti široka so vrata in prostorna je pot, ki vodi v pogubo, in veliko jih je, ki vstopajo po njej. Kako ozka so vrata in kako tesna je pot, ki vodi v življenje, in malo jih je, ki jo najdejo«** (Matej 7,13-14).
- **»Sezi po večnem življenju, v katerega si bil poklican«** (1. Timotej 6,12).
- **»Veruj v Gospoda Jezusa in rešen boš ti in tvoja hiša!«** (Apostolska dela 16,31).

Vse to so zelo roteči in prebujajoči ukazi. Človek čuti v teh besedilih resnost, odločnost in nujnost. Potemtakem ravnamo nadvse dosledno, če odgovorimo na vabilo v nebesa z molitvijo, ki bi se lahko v svobodni formulaciji glasila nekako takole:

»Gospod Jezus, danes sem bral, da lahko pridem v nebesa zgolj po tebi. Rad bi bil nekoč pri tebi v nebesih. Odreši me zato pekla, kamor bi prišel zaradi svoje krivde. Ker me tako zelo ljubiš, si tudi zame umrl na križu in si tam plačal kazen za moje grehe. Vidiš vso mojo krivdo – od otroštva. Ti poznaš vsak greh, vse, kar mi je zdaj v zavesti. Ti poznaš vsak vzgib mojega srca. Pred teboj sem kakor odprta knjiga. Takšen, kakršen sem zdaj, ne morem priti k tebi v nebesa. Zato te prosim: Odpusti mi vse moje grehe, ki jih od srca obžalujem. Pridi zdaj v moje življenje ter ga prenovi. Pomagaj mi, da odložim vse, kar pred teboj ni prav in podari mi nove navade, ki so pod tvojim blagoslovom. Omogoči mi dostop do Tvoje besede, do Biblije. Pomagaj mi, da bi razumel, kaj mi želiš povedati in daj mi poslušno srce, da bi storil, kar ti je všeč. Od zdaj naprej bodi moj GOSPOD. Želim ti slediti, pokaži mi pot, po kateri naj grem, na vseh področjih svojega življenja. Zahvaljujem se Ti, da si me uslišal, da sem zdaj lahko otrok Božji, ki bo nekoč pri tebi v nebesih. Amen.«

Direktor in profesor v pokoju
dr. inž. Werner Gitt

Naslov izvirmo izdaje: Wie komme ich in den Himmel?
Avtorjeva domača stran: www.wernergitt.de
Iz nemščine v slovenščino prevedel: Tim Oliver Wüster
Naslovna stran: Elise Christian

Publisher: Bruderhand-Medien
Am Hofe 2; 29342 Wienhausen, Germany
Tel.: +49 (0) 51 49 98 91-0 Fax: -19; Homepage: bruderhand.de
E-Mail: info@bruderhand.de
© 2009: Missionswerk DIE BRUDERHAND e.V.

Slowenisch (2), Nr. 828

Kako pridem v nebesa?

Kako pridem v nebesa?

Vprašanje o večnosti veliko ljudi izpodriva iz zavesti. To lahko spoznamo celo pri tistih, ki razmišljajo o koncu svojega življenja. Ameriška igralka Drew Barrymore je kot otroška zvezda igrala v fantastičnem filmu »E.T. – Prebivalec drugih planetov« glavno vlogo. Ko je bila stara osemindvajset let (rojena 1975), je izjavila: »Če bi umrla pred svojo mačko, jo krmite z mojim pepelom, kajti potem bom živela naprej vsaj v svoji mački.« Mar ta nevednost in kratkovidnost glede smrti ni strašna?

V Jezusovem času je prišlo mnogo ljudi k njemu. Njihova zadeva je bila skoraj vedno zemeljske narave:

- **Deset gobavcev je hotelo ozdraveti** (Luka 17,13),
- **Slepi so hoteli spregledati** (Matej 9,27),
- **Nekdo je pričakoval pomoči v prepiru za dediščino** (Luka 12,13-14),
- **Farizeji so prišli k Jezusu z vprašanjem, v katerem je bila skrita past, ali naj cesarju plačujejo davke** (Matej 22,17).

Le malo ljudi se je zatekalo k Jezusu, da bi od njega izvedeli, kako lahko pridejo v nebesa. Neki bogati mladenič ga je obiskal z vprašanjem: **»Dobri učitelj, kaj naj storim, da bom deležen večnega življenja?«** (Luka 18,18). Povedano mu je bilo, kaj naj stori, namreč: naj vse proda, na kar je vezano njegovo srce, in naj sledi Jezusu. Ker je bil zelo bogat, se ni ravnal po tem nasvetu in se je tako odpovedal nebesam. Bili so tudi takšni ljudje, ki nebes niti niso iskali, toda pri srečanju z Jezusom jih je ta na to opozoril. Potem pa so takoj zgrabili za priložnost. Zahej je hotel videti Jezusa. Toda našel je več kakor je pričakoval. Po obisku v Zahejevem domu – tako rekoč ob kavi – je našel nebo.

Jezus je ugotovil: **»Danes je v to hišo prišlo odrešenje«** (Luka 19,9).

Kako je mogoče najti nebesa?

Po tem, kar smo zdaj povedali, lahko zabeležimo tole:

- Nebeško kraljestvo lahko najdemo čisto določene dne. To je dobro vedeti, kajti tako to postane danes mogoče tudi za Vas, dragi bralec in draga bralka, da sežete po večnem življenju pri Bogu.
- Pridobitev nebeškega kraljestva ni vezana na zaslugi, ki bi si jo bilo treba pridobiti.
- Nebeško kraljestvo lahko najdemo povsem nepripravljeno.

Naši lastni načrti, kako priti v nebesa, so povsem napačni, če ne izhajamo iz Božjih izrekov. Neka popevkarica je v neki pesmi pela o klovnu, ki je po dolgoletni službi v cirkusu odstopil: »Gotovo bo prišel v nebesa, saj je osrečeval ljudi.« Neka bogata darovalka je dala sezidati ubožnico, v kateri je lahko 20 žensk brezplačno živelo. To bivanje pa je bilo vezano na pogoj: ženske so morale obljubiti, da vsak dan eno uro molijo za odrešenje darovalke.

Kaj pa nas resnično privede v nebesa?

Da bi na to vprašanje lahko jasno in razločno odgovoril, nam je Jezus pripovedoval priliko. V evangeliju po Luku v poglavju 14,16 govori o človeku [ta v tej prispodobi predstavlja Boga], ki želi prirediti veliko praznovanje [to v priliki predstavlja nebesa] in najprej razpošlje vabila samo izbranim. Odgovori so vsi porazni. Drug za drugim se začenjajo opravičevati. Prvi razlaga: »Njivo sem kupil...«, drugi: »Pet jarmov volov sem kupil...«, tretji pa: »Oženil sem se in zato ne morem priti.« Jezus je končal to prispodobo s sodbo gostitelja: **»Kajti povem vam: Nobeden izmed onih povabljenih mož ne bo okusil moje večerje«** (Luka 14,24).

Ob tem postaja jasno, da si lahko nebesa pridobimo ali pa jih izgubimo. Ključna točka je torej sprejetje ali zavrnitev vabila. Bi lahko bila ta stvar še bolj enostavna? Vendar nikakor! Če bo nekoč veliko ljudi izključenih iz nebes, potem ne zaradi tega, ker ne bi poznali poti, temveč ker so vabilo zavrnili.

Trije imenovani ljudje v prispodobi nam niso vzgled, kajti nihče ne sprejme vabila in tako ne pridejo na praznovanje! Mar zdaj ne bo praznovanja? Kajpada! Po zavrnitvi gostitelj razpošlje vabila v vse smeri. Zdaj ne tiskajo več vabila z zlatim vtiskom. Tu velja samo še klic: »Pridite!« Vsak pa, ki se pusti povabiti, dobi zagotovljen prostor na praznovanju. Kaj se tu dogaja? Ja, ljudje prihajajo – celo v velikih trumah. Čez nekaj časa dela gospod vmesno bilanco: še so prosta mesta! Svojim služabnikom reče: »Pojdite spet ven! Še naprej vabite!«

Na tem mestu bi rad to prispodobo prenesel na nas, saj natanko zadene današnji položaj. Še so mesta v nebesih prosta, Bog pa ti pravi: »Pridi, zasedi svoje mesto v nebesih! Bodi pameten in rezerviraj za večnost! Stori to danes!«

Nebesa so nepredstavljivo lepa, zato jih Gospod Jezus primerja z velikim praznovanjem. V Prvem Pismu Korinčanom (pogl. 2,9) piše o tem: **»Česar**

oko ni videlo in uho ni slišalo in kar v človekovo srce ni prišlo, kar je Bog pripravil tistim, ki ga ljubijo.» Nič, prav nič na tem svetu ni niti približno primerljivo z nebesi. Tako nepredstavljivo lepo je tam! Nebes nikakor ne smemo zamuditi, so namreč zelo dragocena. Nekdo je za nas odprl vrata v nebesa. To je Jezus, Božji Sin! Njemu se moramo zahvaliti, da je tako preprosto priti tja. Zdaj je odvisno samo še od našega hotenja. Samo tisti, ki je tako kratkoviden kakor ti trije možje v prispodobi, ne sledi vabilu.

Odrešenje se zgodi po Gospodu Jezusu

V Apostolskih delih (2,21) beremo zelo pomembno vrstico: **»In zgodilo se bo: vsak, kdor bo klical Gospodovo ime, bo rešen.«** To je ključni stavek Nove zaveze. Ko je bil Pavel v zaporu v Filipih, je v pogovoru z ječarjem povedal bistvo: **»Veruj v Gospoda Jezusa in rešen boš ti in tvoja hiša!«** (Apostolska dela 16,31) To sporočilo je sicer kratko in jedrnat, a odločno in spremeni življenje. Še isto noč se je ječar spreobrnil k Jezusu.

Obstaja nekaj, kar moramo nujno vedeti: Jezus nas želi odvrniti od poti, ki se konča v pogubljenju, v peklu. O nebesih in peklu pravi Sveto pismo, da bodo tam ljudje prebivali na vekomaj. Prvi kraj je sijajen, drugi pa strašen. Tretjega prostora ni. Pet minut po smrti nihče ne bo več govoril, da je s smrtjo vsega konec. Ob Jezusovi osebi se odloča vse. Naše večno bivališče je odvisno od ene same osebe: od Jezusa – in od našega razmerja do Njega!

Ko sem bil na Poljskem na predavateljski turneji, smo obiskali nekdanje koncentracijsko taborišče Auschwitz. Grozne stvari so se tam dogajale v tretjem rajhu. Od leta 1942 do leta 1944 je bilo tam več ko 1,6 milijona ljudi, pretežno so bili to Judje, usmrčenih s plinom in nato sežganih. Danes v literaturi govorimo o »peklu Auschwitza«. Premišljeval sem o tej oznaki, ko nas je neki nastavljenec peljal skozi plinsko celico, v kateri je bilo pri enem postopku usmrče-